

Kdo se dnes přidává k zástupu:

... TAKÉ JÁ - 44

Téma: K zástupu Božího lidu patříme ty i já

Vyprávíme podle: List Židům 11,1-40; 12,1-3 nebo Matouš 19,13-15

6. neděle po Trojici

1. HODINA POJATÁ JAKO SLAVNOST

Závěrečná hodina by podle našeho návrhu mohla být pojata jako slavnost. Chceme tím ukázat, že je radost patřit k zástupu Božích svědků. A především - do zástupu nepatří jen biblické postavy nebo významné postavy dějin církve, ale také my všichni. Jsme tu společně. To když si uvědomíme, je nádherná síla a tryskající radost. Z příběhů těch před námi čerpáme příklad, posilu a povzbuzení.

Nabízíme dva texty, které mohou sloužit pro krátké společné zamýšlení (motivace je součástí návrhu hodiny). Tipy k práci s postavičkami, na další činnosti a podněty k rozhovoru jsou také součástí bloku 5.

2. POZNÁMKY K TEXTŮM A JEJICH KATECHETICKÉMU VYUŽITÍ

Varianta A „Proto i my, obklopeni takovým zástupem svědků...“ Obraz radosti a veliké podpory je vyjádřen v Listu Židům ve 12. kapitole v prvních verších. Po tom, co byli v 11. kapitole připomenuti mnozí bibličtí svědkové a jejich vytrvalá, houževnatá a spoléhající víra, jsou právě první verše kapitoly 12. povzbuzením, aby i naše víra byla vždy vytrvala a bez zbytečných zátěží upnuta k jedinému cíli - totiž k Ježíši. Ti všichni před námi jsou svědky o smysluplnosti této cesty. A jejich příklad nás vede a povzbuzuje, i kdyby naše cesta za Ježíšem nebyla jednoduchá a my museli překonávat nejrůznější překážky.

Žd 11 - Svědkové Boží, ač neviděli hned to, co jim Bůh slíbil - věřili mu a důvěřovali. Dělal věci, které v pohledu zvenčí neměly smysl - ale věřili ve smysl, který tomu dává Bůh, důvěřovali mu. Někteří byli svědky zázraků a ušli záhubě, jiní byli mučení a trpěli nouzí - ale nevzdali se důvěry v Boha. Žili vírou, důvěrou. Nakonec Bůh poslal svého syna Ježíše - tak plní svoje zaslíbení - a zahrnul nás všechny do svého plánu, zapojil nás do zástupu (všech zmíněných i bezejmenných) svědků víry (v. 40 *Bůh. nechtěl, aby dosáhli cíle bez nás*). Boží úmysly s námi jsou v Ježíši zřetelné, viditelné - Bůh stojí o to z nás mít „své lidi“, a proto k nám Ježíše poslal.

Žd 12,1-3 Autor epištoly vidí cestu víry jako závod: my běžci, okolo naše vzory a fandové - Boží svědci, a cíl - Ježíš Kristus, ten je zároveň před-běžcem, tím, který tu trať proběhl a ty největší překážky zdolal za nás. Nebo bychom to mohli přirovnat k výstupu na vysokou horu - prošlapané stezky a ukazatele od těch před námi; u smrtelně nebezpečných skal a propastí je díky Ježíši „horolezecké jištění“, aby nikdo nedopadl na dno. Jsme pisatelem vyzývání k vytrvalosti - cesta není jednoduchá: vláčíme s sebou někdy dost zbytečná zavazadla (co nepotřebujete - zahodte a nelitujte toho); koukněte se, jestli se na vás něco zlého nepřichytilo - hřích jako rostlina, které se říká svízel. Náš pohled, který nás posiluje, povzbuzuje, má být upřen k Ježíši.

Život víry je tu viděn jako pohyb - ne něco strnulého. Jako neustálá cesta. Nejsme bez map a ukazatelů, bez pěšin, bez značení trati - to jsou všichni, kteří ten závod víry běželi před námi - zanechali nám svoje příběhy. Jsou nám pomocí a příkladem. Povzbuzují nás, svědčí nám o svém setkání s Bohem, s jeho mocí. Kdo nastoupil na tu cestu, má průvodce v Ježíši Kristu, který je zároveň i cílem.

Katecheticky je dobře využitelný (snadno představitelný) obraz závodu nebo výletu; víra jako cesta do známa (ne do neznáma), kdy nás všechny „značky a cesty“ povzbuzují, abychom opravdu došli k cíli.

Varianta B „Nechte děti a nebraňte jim jít ke mně...“ Jiným textem, který vám nabízíme k použití, je Mt 19, 13-15 - Ježíš a děti. Ježíš ze své blízkosti neodhání nikoho - to se možná občas lidem zdá, že ten či onen, z různých důvodů, nemůže být Ježíši nablízku. Ježíš přijímá děti - přijímá každého. Tento text může být dětem obzvláště blízký, protože se jich výslovně

týká a odmítnutí typu „na to jsi ještě malý, počkej, až vyrosteš“ určitě zažily. Být v blízkosti Ježíšově není něco, co si musíme zasloužit, na co si musíme počkat. Důvěřovat mu, přijímat od něj požehnání a následovat ho můžeme vždy, v každém věku. Patřit do zástupu, který směřuje ke království Božímu - to je otevřená nabídka pro každého.

3. FORMULACE TÉMATU

K zástupu Božího lidu se připojujeme i my. Už před námi mnoho lidí poslouchalo biblické příběhy a uvěřilo Bohu. I my jsme na tu společnou cestu zváni. U Ježíše zřetelně poznáváme, že nikdo není dopředu vyloučen, nikdo není příliš malý nebo nevýznamný. Pojdte na tu cestu a důvěřujte Bohu.

4. ÚSKALÍ TEXTU A LINIE PŘÍBĚHU

- V textu z epištoly a jeho obrazu závodu není nejdůležitější doběhnout první, nejde o nezdravou soutěživost. Je to spíš vytrvalostní závod, maratón, jde o výdrž - ten boj svádí každý sám se sebou. Pokud použijete obrazu závodu, soustředte se na běžce, který často už nemůže, ale vidina cíle ho povzbuzuje. Stejně tak cesty a ukazatele tu nejsou jen pro orientaci na mapě, ale především proto, abychom nebloudili a dosáhli cíle.

- Děti v textu Mt 19 nejsou lepší ani horší než dospělí (Božího království jim nepatří proto, že by byly dosud „čisté“, nevinné). Vědí však, že dosud nejsou dospělé, nejsou ještě v cíli, ještě nejsou „hotové“, potřebují často pomoc. Dovedou přijímat dary a rozvíjet je - je to pro ně radost. I dospělí by měli vědět, že to nejdůležitější v životě přijímáme jako dar. Království Boží je pro ty, kdo k Ježíši přicházejí a nechají se jím vést a obdarovávat.

- V dnešní hodině se nebojte být struční. Dejte prostor zábavě, pohybu, občerstvení. K opakování využijte hry. Pokud máte dojem, že děti budou již tak prázdninově naladěny, že se nedokáží soustředit na vyprávění nebo rozhovor, tak např. jim rozdejte papírové postavičky, ve dvou trech větách jim řekněte, že i my patříme do zástupu Božího lidu. Postavy všichni (děti i vy) podepište a přidejte k zástupu. Pokračujte s hrami a oslavou.

5. OSNOVY HODINY S NÁVRHEM VYPRÁVĚNÍ

a) Pro předškolní děti

Pokud máte skupinu jen s předškolními dětmi (případně malými školními), využijte krátkého příběhu Mt 19, 13-15. Nejříve si s dětmi prohlédněte všechny postavy, se kterými jste se během roku setkali. Vzpomenou si děti na jména některých? Někdo se možná jmenuje stejně jako některý/á z nich. (Pokud děti trochu zpívají a během roku jste zpívali průběžnou píseň, můžete některé sloky přezpívat.)

Setkali jsme se v zástupu s dětmi? (Samuel byl ještě chlapec, David byl pomazán na krále ještě jako mladíček). Mohou děti patřit také do toho zástupu? Kdo si myslí, že ano? Kdo si myslí, že ne? (Skupiny se podle názoru mohou postavit každá na jednu stranu místnosti. Pak skupinu znovu pozvěte ke stolu, do kruhu.)

Podle toho, jaký názor děti měly, navažte - např.: Vidíte, lidé se na tom nemohli shodnout už dávno. Jedni si mysleli, že děti můžou přijít k Pánu Ježíši, aby jim požehnal, aby se s nimi modlil, aby si s nimi povídal. Ale jiní si mysleli, že Pán Ježíš má na práci daleko důležitější věci a že se musí věnovat hlavně dospělým. Možná měli strach, že Ježíše miminka nezajímají a s předškoláky si zase nebude mít co povídat. A tak rodiče s miminy odháněli a malým dětem říkali: „Počkej, až vyrosteš, pak to teprve pochopíš. Teď jsi na to ještě malý. Nemůžeš Ježíše zdržovat.“ Ale Ježíš se proto na ně zlobil: „Nechte ty děti! Jen ať ke mně přijdou. Pustte ke mně i rodiče s miminky.“ A nejmenší bral do náruče, s většími si povídal a žehnal jim. Každý to viděl - Ježíš má rád i děti, i děti u něj mají své místo, vůbec ho to

nezdržovalo. Všichni to viděli - nikdo nemůže dětem zakazovat, aby chodily za Ježíšem, i když třeba všechno nechápu nebo něčemu nerozumějí. I děti patří k zástupu Božího lidu - tenkrát i dnes. Za Pánem Ježíšem může přijít ... i ... i ... (vyjmenujte všechny děti). *Můžete se děti také zeptat, kdo chce patřit do zástupu Božího lidu.*

Připravte dětem obrázek Ježíše s dětmi, na který se mohou během vašeho vyprávění dívat - např. ve zpěvníku Bud' tobě sláva str. 21.

(Na závěr mohou děti nakreslit samy sebe - pro nejmenší připravte postavičky, které budou moci vymalovat, na každou postavičku napište (vy nebo dítě samo) jeho jméno. Zařadte je do zástupu. Můžete zakončit i takto: Máme z toho všichni velkou radost - a teď to oslavíme. - Zazpívejte s dětmi nějakou veselou píseň (např. Všechny děti v celém světě, BTS 6) a připijte si džusem a dejte si nějakou dobrotu. Zahrajte si oblíbenou hru.)

b) Se smíšenou, věkově rozdílnou skupinou začněte vzpomínáním na postavy. Nejprve nechte mluvit ty nejmladší. Pak řekněte, že dnes budeme slavit, že do toho zástupu Božího lidu patří tolik lidí. Co patří k oslavě? (*Otázka pro nejmenší - jídlo, pití, písničky.*) Také oslavenci - kdo je dnes oslavenec? My všichni, protože nás Pán Ježíš pozval k sobě. (*Nejmenší děti nechte chystat oslavu - mohou připravit papírové kelímky, talířky, květiny; pokud se u toho nebudou prát, na talířky rozdat sušenky ap.*) S ostatními se můžete vrátit k příběhu o Ježíši a dětech.

c) Pro školní děti

Dnešní hodinu bychom rádi vedli spíše jako rozhovor - aby se ke slovu dostaly především děti samy. Hodina je strukturovaná do tří bloků - rozpomínání, biblická práce a aktualizace. V každém bloku je navrzeno více variant - vyberte z nich a způsobe na míru své skupině.

1.) Rozpomínání

Společně se podívejte na postavy, se kterými jsme se tento rok setkávali. Rozpomeňte se, kdo je kdo. Pokud jste nevyužili kreslené postavičky, napište jejich seznam.

Můžete také použít velký arch balicího papíru, každý dostane fix. Děti píší na papír jména biblických postav, na které si vzpomenu. Mohou k nim dopsat i nějaké stručné heslo nebo charakteristiku (např. král, pohanská žena, seděl pod fíkem, atd.). Po cca 5-7 minutách přečtete jména - kdo se objevil vícekrát (na koho si pamatujeme nejvíce), jak se liší charakteristiky, u kterého jména podrobnosti chybí - co byste doplnili? Atd.

Připravte na proužky papíru jména (některých) postava nechte je přiřazovat k postavičkám. Varianta: Na papírky napište jména postav a na jiné jejich stručné charakteristiky nebo hesla, spojená s jejich příběhem - nechte děti přiřazovat do dvojic.

2) Biblická práce

Var. A) počítá s tím, že o své příslušnosti k Božímu lidu děti vědí; tuší, že do zástupu také patří. *Biblický text je má utvrdit v nastoupené cestě a povzbudit je společenstvím víry (například dějiny) a Ježíšovou přítomností.*

Můžete se ptát: Kdo vás v zástupu zaujal, komu byste se chtěli podobat? (Někdy se dětem dává křestní jméno po někom vzácném; po kom ze zástupu byste si vybrali jméno vy? Proč?) Nechte postupně mluvit všechny děti - aby se nepřekřikovaly, může mluvit jen ten, kdo drží nějaký k tomu určený předmět (např. malý kamínek); kdo mluvit nechce, může předat kamínek dál - pokuste se ale vytvořit takovou atmosféru, aby se děti mohly otevřít. Prostor k vyjadřování dejte dětem takový, aby bylo možno stihnout i ostatní naplánované části hodiny.

Pokračujte ve vyprávění např. takto: Myslím, že člověku může velmi pomoci, když ví, že není první a není sám. Představte si, že o prázdninách půjdete na výlet. Víte, že někde je cíl, možná tušíte směr, ale - nejsou tu cesty, nejsou žádné ukazatele, nemáte mapu, nikdo s vámi není a na cíl nevidíte. To by to člověk asi brzy vzdal. Přepadla by ho beznadě. Zvlášť když by se ocitl v hustém, nepřehledném lese nebo někde ve skalách, kde není vůbec bezpečno. (Podobně jako když maratonec běží závod, už nemůže, připadá mu, že seběhl z trati, kolem něho nejsou ani další běžci ani fanoušci a nevypadá to, že by tu byl někde cíl.)

Takhle si někdy můžeme připadat na výletě a možná je to chvíli dobrá zábava. Ale taky tak někdy může vypadat náš celý život. Můžeme si připadat se svou vírou pěkně ztraceni (třeba ve škole jsme sami věřící ve třídě; jindy máme pocit, že takové těžkosti jako my nikdo nemá, že nám nikdo nerozumí, atd.).

V Bibli, v Listu Židům máme ale obraz jiný. Nejsme sami. Před námi šlo cestou víry mnoho lidí. (*Můžete přečíst, které autor Listu Židům připomíná - viz kap. 11; případně sami připomenout probírané postavy.*) Často se jim nešlo lehce. (*Můžete přečíst o protivěnstvích Božích svědků - viz Žd 11, 32nn či zmínit obtíže probíraných postav.*) Ale stále věřili Bohu a důvěřovali mu, že je vede a dovede do cíle. Jsou v tom pro nás velkým příkladem a povzbuzením, když se k zástupu Božího lidu připojujeme my.

A máme ještě jedno, největší, povzbuzení. Bůh k nám poslal svého Syna Ježíše, abychom věděli, že nás všechny na svou cestu, cestu důvěry v něj, zve. A Ježíš není jen nějaký nezúčastněný divák, který se na náš závod dívá u televize a raduje se, až když doběhneme do cíle. On tu běží s námi, je na trati vedle nás - když už nemůžeme, vždy kousek před námi - když nevíme kudy kam, někdy nás i kousek nese, a u propasti natáhl svá záchraná lana.

Můžete připomenout, že se takhle vyjadřujete v obrazech, v podoběnstvích (v návaznosti na Bibli). Můžete se ptát: Jak to vnímáte ve vašem životě? Je to pro vás pomoc, že znáte biblické příběhy? Stalo se vám někdy, že jste si řekli, teď jsem na tom podobně jako ..., nebo chtěl bych mít takovou sílu jako..., chtěla bych se umět rozhodovat jako...? Cítili jste někdy, že vás podporují ve vaší víře ostatní věřící? V čem by to bylo jiné, kdyby Ježíš nebyl člověkem jako my, kdyby se jen „díval na naše závody“? Mohl by nám rozumět?

Var. B) má upozornit především na to, že patříme ke Kristu, ať jsme jacíkoliv. *Ježíš neklade žádné podmínky k tomu, abychom se k němu mohli připojit i my.*

Kdo by měl podle vás do zástupu ještě patřit? Z historie? Ze současnosti (z rodiny, z okolí)? *Děti si možná vzpomenu na významné postavy z církevní historie. Ze současnosti zmíní asi někoho z blízkých nebo někoho, o kom vědí, že je věřící. Když budou děti zmiňovat jen významné osoby, žijící nějak výjimečně, svatě - pak se jich ptejte: Existují nějaké zvláštní podmínky, za kterých je možno patřit do zástupu Božího lidu? Možná ale přijdou samy na to, že do zástupu Božího lidu patří všichni věřící, všichni následovníci Kristovi (i když jsou všelijací).*

Pokud někdo z dětí výslovně jmenuje sebe (že do zástupu patříme i my, dnešní věřící) - pochvalte ho, že „vyhmátl“ to, co také dnes chcete říct. Příběh můžete uvést „Proto vám chci dnes vyprávět krátký příběh, kde nám Ježíš ukázal, že nás všechny (!) zve na cestu k sobě, zve nás, abychom patřili do zástupu jeho svědků...“

V prvním případě jim přečtete oddíl z Mt 19, 13-15 a zeptejte se, jestli dal Ježíš dětem nějaké podmínky. Proč Ježíš řekl, že dětem patří království nebeské? Pokračujte třeba takto: V jistém smyslu jsme všichni děti - před Bohem jsme prostě tak trochu kojenci. Kdo z nás dokonale ovládá svůj život - možná už tedy nenosíme plínky - ale jinak? Nedokážeme být vždycky dobří, neděláme vždycky to, co dělat chceme; nedokážeme se vyškrábat do nebe, nemůžeme Bohu dokázat, že jsme skvělí a dokonalí - protože takoví nejsme. Možná si připadáme lepší a chytřejší než ostatní. Ale v něčem jsme zas horší a hloupější. Dává ale Ježíš nějaké podmínky, třeba: Přestaňte se počurávat a zlepšete se v poslouchání!? - Ne! Ježíš říká: Pojďte ke mně, pojďte za mnou! Pro vás - nedokonalé, malé i větší, hloupé i chytré, poslušné i neposlušné - je tu otevřené Boží království. Tak to prostě Bůh chce, tak pro vás své království připravil - a zve vás na cestu do něj. Vůbec si to nemusíte nijak zasloužit (odpracovat). Chce vám dát svoje království jako dárek. Zve vás, abyste se přidali do zástupu Božího lidu.

V druhém případě dětem přitakejte a přečtete jim text Mt 19, 13-15, který jejich objevu dává zapravdu. Text můžete rozříkat podobně jako v prvním případě, zopakujte to, na co děti samy přišly.

Shrňte např. takto: Když si připomínáme, že Ježíš přijímá děti, znamená to, že přijímá k sobě každého z nás, i nás zve nacestu víry, do zástupu Božího lidu. Můžete připomenout, že v zástupu nejsou žádní dokonalí lidé; Bible to dobře ví a její autoři to nezamýšleli (jmenovitě si vzpomeňte na ty, kdo pochybovali či chybovali, i na jejich pří- padné pokání. Např. Abraham, Mojžíš, David.). Jejich víra (alei to, že také oni měli své pochybnosti a pády) je pro nás příkladem a povzbuzením.

Postavy z historie určitě neodmítejte - patří také k zástupu Božích svědků. Pokud byste chtěli starším dětem zvýraznit právě takové postavy, které jsou pro církev nějak důležité nebo významné (ani ony nebyly bezchybné!), můžete jim např. připravit lístky se jmény a údaji o takových osobách. (Inspiraci najdete jistě mezi svěťci i významnými postavami reformace. O mučednících 2. století vycházel seriál v Bratrstvu roč. 2 1, který je dostupný i na internetu. Nebo má váš sbor ve své historii zajímavé svědky evangelia? Takové připomenutí by mohlo být dětem zvláště blízké!)

3) AKTUALIZACE (VYBERTE SI VHODNOU AKTIVITU)

Výtvarné činnosti

- Vyjádřete vizuálně své zapojení do zástupu Božího lidu - buď volnou kresbou sebe sama (postavy pak připojte k ostatním v zástupu), nebo pokud děti nekreslí rády - mohou vyvést nějak zajímavě graficky své jméno nebo se třeba jen podepsat; nezapomeňte se připojit i vy, učitelé. Do aktivity je možno zapojit celé shromáždění. Děti si také mohou vybrat postavičku z předkreslených postav v Katechetické příloze, která je jim blízká postojem.

- Varianta: Pomožte dětem, aby se navzájem obkreslily na velké archy balicího papíru. Dokreslete obličej nebo oblečení. Můžete portréty v životní velikosti uspořádat do velkého obrazu na stěnu - ruce i nohy postav se dají ohýbat a dokreslovat, aby vznikl dojem zachyceného pohybu.

Své postavy mohou děti připojit blízko těch biblických postav, které mají rády nebo obdivují.

Vyrobte si s dětmi odznaky s textem např.: „Patřím do Božího lidu“ ap. Můžete k tomu využít plastové jmenovky s klipsem, které se prodávají ve větších papírnictvích. Do nich se zasune tvrdší papír s textem, děti ho mohou všelijak vyzdobit. Případně přilepte na kousky krabicové lepenky velké zavírací špendlíky (jmenovky tak mohou mít nejrůznější tvary).

Hry

Hra: „**Hlásíte se k Ježíši Kristu?**“ Patříte do zástupu? Děti sbírají podpisy dětí, účastníků shromáždění, atd. Hru ohraničte časem, vyhrává ten, kdo nasbírá nejvíce podpisů (pokud se některý opakuje, počítá se pouze jedenkrát).

Zadejte dětem (nejlépe o týden dříve), aby udělaly **rozhovory** s někým z rodiny, ze školy atd. Otázky jim můžete vytisknout předepsat na papír. *Jste křesťan/ka? Jak jste se k víře do-stal/a - kdo vás k víře přivedl? Máte nějaký biblický vzor nebo vzor z dějin církve, proč zrovna on/a? (Var. Máte rád nějakou biblickou postavu nebo postavu z dějin církve? Proč právě tu?)* Odpovědi si s dětmi přečtete - budete jim pravděpodobně moci ukázat, že víra vzniká a předává se tam, kde lidé jsou spolu, mluví spolu, povzbuzují se. Že je dobré mít nějaký vzor, příklad, těšit se z příběhu těch před námi. Určitě i děti samy budou mítco říct.

Opakování hry - „**Trůn moudrosti a hlouposti**“ - připravte si katalog tvrzení k probíraným postavám, z nichž některá budou pravdivá, jiná ne. Děti rozdělte do dvou družstev tak, aby proti sobě stáli vždy dva přibližně stejně zdatní soupeři. Dvojice dětí očíslyte. Do čela místnosti umístěte dvě stabilní židle - trůny. Trůn moudrosti (na ten se bude usadat, pokud tvrzení je pravdivé) odlište např. šátkem. Děti sedí proti sobě na židlích (v řadě). Přečtete tvrzení a řekněte číslo. Každý z vyvolané dvojice má za

úkol usednout na „židli ANO“ či „židli NE“ podle toho, jestli je tvrzení pravdivé nebo nepravdivé. Kdo sedí na správné židli, získává pro družstvo bod. Hru lze zjednodušit

- děti stojí v zástupu a na otázku odpovídá ta dvojice, která je zrovna na řadě (vybíhá na tlesknutí) - musíte ale vybírat obtížnost otázek podle schopností dvojice na startu.

„**Jsi spokojen se svým sousedem**“ - varianta se jmény biblických postav. Děti si zvolí jméno podle biblické postavy. (Varianta: Při počátečním vybírání jména musí dotyčný říct o biblické postavě pár slov, co si o ní pamatuje.) Sedí se v kruhu. Jeden je ve prostřed. Libovolného sedícího se zeptá, zda je spokojen se svými sousedy. Pokud řekne „ano“, vymění se s tazatelem a hra pokračuje. Pokud řekne tázaný „ne“, jeho sousedi se postaví tázaný sedící vysloví dvě jména (pozor, zvolená biblická jména!), která by chtěl mít vedle sebe - osoby takto pojmenované také postaví. Na tlesknutí toho ve prostřed (stojí skutečně ve prostřed kruhu) musí všichni změnit místa. Kdo zůstane stát, pokračuje v tázání u jiného dítěte.

Oslava

Nezapomeňte oslavovat! Ke slavnosti patří také jídlo. Může to společně pojíst a popít - při předchozí hodině řekněte dětem, aby přinesly pro své kamarády něco malého dobrého - nebo naopak všechno uspořádejte jako překvapení.

Ke slavnostní atmosféře přispěje, pokud zachováte některé prvky oslav: např. přípitek s proslovem, přitukávání. Pozvěte k tomu i dospělou část shromáždění - např. právě přípitek by mohl provést někdo ze sboru, z rodičů či presbyterů, dobře obeznámený s tématem hodiny resp. oslavy - totiž že patříme k Božímu lidu.

Dopředu se můžete domluvit i se staršími dětmi, konfirmandy nebo mládeží a vyzdobit prostor, kde se scházíte. Co takhle vyrobit malé dárky pro nejmenší nebo obrázkové pozvánky pro ty, kdo začnou do neděle chodit příští rok?

6. LITURGICKÝ RÁMEC

Vstupní verš: Izajáš 43, 1

Nyní toto praví Hospodin, tvůj stvořitel, Jákože, tvůrce tvůj, Izraeli: „Neboj se, já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě tvým jménem, jsi můj.“

Písňe:

- Píseň, která nás provázela celým rokem, můžeme přezpívat celou, nebo jen vybrané sloky - třeba ty, které se vztahují k postavám, které si děti vybraly jako svoje oblíbené.

- Každé dítě může vymyslet sloku na sebe, své jméno - můžete k tomu použít i jinou, známější a lehčí melodii, např. Pec nám spadla, zvl. pokud jste průvodní píseň nevyužívali.

Báječněj bál (S 1), Dál přece nejdete sami (S 39), Jako slunce je Boží láska (S 113), Modlitba krále Šalomouna (S 19), To já, ó Pane můj (S 331 či 333), Všechny děti v celém světě (BTS 6), Písnička díků (BTS 1), Ježíši Kriste, pastýři náš (BTS 35)

Čtení: Žd 12,1-3 nebo Mt 19,13-15

